

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 13.12.2023
C(2023) 9700 final

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) .../...,

13.12.2023,

**milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkelite 107 ja 108 kohaldamist
vähese tähtsusega abi suhtes**

(EMPs kohaldatav tekst)

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) .../...,

13.12.2023,

**milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist
vähese tähtsusega abi suhtes**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrust (EL) 2015/1588, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist teatavate horisontaalse riigiabi liikide suhtes,¹ eriti selle artikli 2 lõiget 1,

olles konsulteerinud riigiabi nõuandekomiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „alusleping“) artikli 107 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastav riigi poolt antav abi on riigiabi, millest tuleb aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt komisjonile teatada. Aluslepingu artikli 109 kohaselt võib nõukogu siiski kindlaks määrata abi liigid, mis on teatamiskohustusest vabastatud. Vastavalt aluslepingu artikli 108 lõikele 4 võib komisjon võtta vastu määrusi, mis on seotud kõnealuste riigiabi liikidega. Määruses (EL) 2015/1588 otsustas nõukogu kooskõlas aluslepingu artikliga 109, et vähese tähtsusega abi (st ühele ja samale ettevõtjale teatava ajavahemiku jooksul antud abi, mis ei ületa teatavat kindlaksmääratud summat) võib olla üks sellise abi liike. Sellest lähtuvalt ei loeta vähese tähtsusega abi kõigile aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavaks ning seetõttu ei kohaldata selle suhtes ka teatamismenetlust.
- (2) Komisjon on mitmes otsuses selgitanud aluslepingu artikli 107 lõikes 1 määratletud abi mõistet. Samuti on komisjon esitanud oma tegevuspõhimõtted vähese tähtsusega abi ülemmäära kohta, millest väiksema abi puhul võidakse aluslepingu artikli 107 lõiget 1 mitte kohaldada. Komisjon esitas need põhimõtted esialgu vähese tähtsusega riigiabi eeskirja käsitlevas teatises,² seejärel aga komisjoni määrustes (EÜ) nr 69/2001,³ (EÜ) nr 1998/2006⁴ ja (EL) nr 1407/2013⁵. Käesolev määrus asendab määruse (EL) nr 1407/2013 selle kehtivusaja lõppemisel.

¹ ELT L 248, 24.9.2015, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj>.

² Komisjoni teatis vähese tähtsusega riigiabi kohta (EÜT C 68, 6.3.1996, lk 9).

³ Komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määrus (EÜ) nr 69/2001, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (EÜT L 10, 13.1.2001, lk 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/69/oj>).

⁴ Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1998/2006, milles käsitletakse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 379, 28.12.2006, lk 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1998/oj>).

- (3) Arvestades määruse (EL) nr 1407/2013 kohaldamisel saadud kogemusi, on asjakohane sellise vähese tähtsusega abi ülemmäära, mida liikmesriigis võib anda ühele ettevõtjale kolme aasta jooksul, suurendada 300 000 euroni. Ülemmäära arvutamisel on arvesse võetud pärast määruse (EL) nr 1407/2013 jõustumist toimunud inflatsiooni ja selle hinnangulist muutumist käesoleva määruse kehtivusajal. Ülemmäär on vajalik selleks, et ühtki käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvat meetet ei saaks käsitada liikmesriikidevahelist kaubandust mõjutavana ega konkurentsi moonutavana või moonutada ähvardavana.
- (4) Aluslepingu konkurentsireeglite kohaselt on ettevõtja igasugune majandustegevusega tegelev füüsilisest või juriidilisest isikust üksus, olenemata tema õiguslikust vormist ja rahastamisviisist⁶. Euroopa Liidu Kohus on selgitanud, et „äriühingus kontrollosalust omavat üksust“, kes „tegelikult ka seda äriühingut kontrollib, sekkudes otseselt või kaudselt selle juhtimisse“, tuleb käsitada kontrollitava ettevõtja majandustegevuses osalevana. Seega tuleb üksust ennast pidada ettevõtjaks aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses⁷. Euroopa Kohus on otsustanud, et kõiki sama üksuse (õiguslikult või faktiliselt) kontrollitavaid üksusi käsitatakse ühe ettevõtjana⁸.
- (5) Õiguskindluse huvides ja halduskoormuse vähendamiseks tuleks käesolevas määruses esitada selge ja ammendav loetelu kriteeriumidest, mille alusel määrata kindlaks, millal tuleks kahte või enam ühe liikmesriigi ettevõtet käsitada ühe ettevõtjana. Komisjoni soovitus 2003/361/EÜ⁹ ja komisjoni määruse (EL) nr 651/2014¹⁰ I lisas väikeste või keskmise suurusega ettevõtjate määramiseks sätestatud kindlate kriteeriumide hulgast on komisjon käesoleva määruse jaoks välja valinud need, mida on juba pikka aega edukalt kasutatud sidusettevõtjate määramiseks. Kõnealuseid kriteeriume tuleks käesoleva määruse kohaldamisala arvesse võttes kohaldada nii VKEde kui ka suurettevõtjate suhtes ning need peaksid tagama, et sidusettevõtjate rühma käsitatakse vähese tähtsusega abi reegli kohaldamisel ühe ettevõtjana. Ettevõtjaid, kellel ei ole üksteisega muud seost kui see, et igaüks neist on otseselt seotud sama avalik-õigusliku asutuse või asutustega, käsitatakse siiski eraldiseisvate ettevõtjatena. Seepärast tuleks arvesse võtta selliste ettevõtjate eriolukorda, keda kontrollib sama avalik-õiguslik asutus või asutused, milles ettevõtjatel võib olla sõltumatu otsustusõigus.
- (6) Pidades silmas esmatootmise sektorites, eeskätt põllumajandustoodete esmatootmise ning kalapüügi- ja vesiviljelustoodete esmatootmise sektorites kehtivaid erieeskirju ning ohtu, et isegi käesolevas määruses sätestatud ülemmäärast väiksemad summad võivad vastata aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, ei tohiks käesolevat määrust nimetatud sektorite suhtes kohaldada.

⁵ Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1, ELI <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1407/oj>).

⁶ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 10. jaanuar 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze vs. Cassa di Risparmio di Firenze jt, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 107.

⁷ Sealsamas, punktid 112 ja 113.

⁸ Euroopa Kohtu otsus, 13.6.2002, Madalmaad vs. komisjon, C-382/99, EU:C:2002:363.

⁹ Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

¹⁰ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 187, 26.6.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj>).

- (7) Võttes arvesse sarnasusi põllumajandustoodete ja mittepõllumajanduslike toodete töötlemise ja turustamise vahel, tuleks käesolevat määrust kohaldada põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise suhtes eeldusel, et täidetud on teatavad tingimused. Sellest tulenevalt ei peeta töötlemiseks ega turustamiseks toote esmamüügiks ettevalmistamist põllumajandusettevõttes, näiteks teravilja koristamist, lõikamist ja peksmist, munade pakkimist jms, ega esmamüüki edasimüüjatele või töötlejatele ning seepärast ei tohiks käesolevat määrust nende tegevusvaldkondade suhtes kohaldada.
- (8) Samuti, võttes arvesse kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemise ja turustamisega seotud tegevuse laadi ning selle tegevuse sarnasust muu töötlemis- ja turustamisetegevusega, tuleks käesolevat määrust kohaldada kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemise ja turustamisega tegelevate ettevõtjate suhtes, kui on täidetud teatavad tingimused. Sellest tulenevalt ei peeta töötlemiseks ega turustamiseks põllumajandusettevõttes ega pardal tehtavaid toiminguid, mis on vajalikud loomse või taimse saaduse esmamüügiks ettevalmistamiseks, sealhulgas lõikamist, fileerimist või külmutamist, ega esmamüüki edasimüüjatele või töötlejatele ning seepärast ei tohiks käesolevat määrust nende tegevusvaldkondade suhtes kohaldada.
- (9) Euroopa Kohus on otsustanud, et kui liit on vastu võtnud õigusakti, millega kehtestatakse teatavas põllumajandussektoris ühine turukorraldus, siis on liikmesriigid kohustatud hoiduma võtmast meetmeid, mis võivad seda korraldust kahjustada või millega võidakse luua sellest erandeid¹¹. Seetõttu ei tohiks käesolevat määrust kohaldada sellise abi suhtes, mille suurus on kindlaks määratud põllumajandussektoris turule viidud või sealt ostetud toodete hinna või koguse alusel. Samuti ei tohiks seda kohaldada sellise abi suhtes, mis on seotud kohustusega jagada abi põllumajandussaaduste esmatootjatega. Neid põhimõtteid kohaldatakse ka kalapüügi- ja vesiviljelussektori suhtes.
- (10) Käesolevat määrust ei tohiks kohaldada ekspordiabi ega sellise abi suhtes, mille tingimuseks on kodumaiste kaupade või teenuste kasutamine importtoodete asemel. Eelkõige ei tohiks seda kohaldada abi suhtes, millega rahastatakse turustusvõrgu loomist ja toimimist teistes liikmesriikides või kolmandates riikides. Euroopa Liidu Kohus on otsustanud, et määrus (EÜ) nr 1998/2006 „ei välista igasugust abi, mis võib eksporti mõjutada, vaid üksnes abi, mille otsene eesmärk on selle vormist sõltumata toetada müügitgevust teises liikmesriigis“, ja et „investeeringutoetus – tingimusel, et see ei ole eksporditud toodete kogusega ühel või teisel kujul põhimõtteliselt või mingi summaga kindlaks määratud – ei ole määruse nr 1998/2006 artikli 1 lõike 1 punkti d tähenduses „abi, mida antakse tegevuseks, mis on seotud ekspordiga“, ega kuulu seega asjaomase sätte kohaldamisalasse, isegi kui toetatud investeeringutega on võimalik arendada eksporditavaid tooteid“¹². Abi, millest kaetakse messidel osalemise kulusid või uue toote turuletoomiseks või olemasoleva toote teises liikmesriigis või kolmandas riigis asuvale uuele turule viimiseks vajalike uuringute ja nõustamisteenuste kulusid, ei kujuta endast üldjuhul ekspordiabi.

¹¹ Euroopa Kohtu otsus, 12.12.2002, *Prantsusmaa vs. komisjon*, C-456/00, EU:C:2002:753, punkt 31.

¹² Euroopa Kohtu otsus, 28. veebruar 2018, *ZPT AD vs. Narodno sabranie na Republika Bulgaria jt*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, punktid 55 ja 56.

- (11) Käesoleva määruse kohaldamisel arvesse võetavat kolmeaastast ajavahemikku tuleks hinnata jooksvalt. Vähese tähtsusega abi andmisel tuleb iga kord arvesse võtta kolmel eelneval aastal antud vähese tähtsusega abi kogusummat.
- (12) Kui ettevõtja tegutseb nii mõnes käesoleva määruse kohaldamisalast välja arvatud sektoris kui ka muudes sektorites või tegevusvaldkondades, tuleks käesolevat määrust kohaldada ka selliste muude sektorite või tegevusvaldkondade suhtes, tingimusel et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu tegevusalade või raamatupidamisarvestuste eristamine, et kohaldamisalast välja arvatud sektoritesse kuuluva tegevuse jaoks vähese tähtsusega abi ei anta. Sama põhimõtet tuleks kohaldada ka siis, kui ettevõtja tegutseb sektorites, mille suhtes kohaldatakse madalamaid vähese tähtsusega abi ülemmäärasid. Kui ettevõtjal ei ole võimalik tagada, et madalamate vähese tähtsusega abi ülemmääradega sektorite tegevuse jaoks antakse vähese tähtsusega abi üksnes nimetatud madalamate ülemmääradeni, tuleks ettevõtja igasuguse tegevuse suhtes kohaldada kõige madalamat ülemmäära.
- (13) Tuleks ette näha reeglid, millega välditakse asjakohastes riigiabi määrustes või komisjoni otsustes esitatud abi ülemmääradest möödahiilimist. Samuti tuleks kehtestada selged kumuleerimisreeglid.
- (14) Käesoleva määrusega ei välistata võimalust, et meedet ei käsitata riigiabina aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses muudel kui käesolevas määruses sätestatud põhjustel, näiteks juhul, kui meede vastab turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja põhimõttele või ei hõlma riigi vahendite ülekandmist. Eriti ei kujuta komisjoni poolt keskselt hallatav liidu toetus, mis ei ole liikmesriigi otsese ega kaudse kontrolli all, endast riigiabi ning seda ei tohiks arvesse võtta selle kindlaksmääramisel, kas käesolevas määruses sätestatud ülemmäära on ületatud.
- (15) Käesolev määrus ei hõlma kõiki selliseid olukordi, kus meede ei pruugi mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ega moonutada või ähvardada moonutada konkurentsi. Võib esineda olukordi, kui abisaaja tarnib kaupu või teenuseid liikmesriigi piiratud piirkonda (näiteks saarepiirkond või äärepoolseim piirkond) ja tõenäoliselt ei meelita ligi kliente teistest liikmesriikidest, ning ei oleks olnud võimalik ette näha, et meetmel on rohkem kui marginaalne mõju piiriülestele investeerimis- või asutamistingimustele. Selliseid meetmeid tuleks analüüsida igal üksikjuhul eraldi.
- (16) Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja tõhusa järelevalve huvides tuleks käesolevat määrust kohaldada ainult sellise vähese tähtsusega abi suhtes, mille täpne brutotoetusekvivalent on võimalik eelnevalt välja arvutada ilma riskihindamist tegemata (edaspidi „läbipaistev vähese tähtsusega abi“). Selline täpne arvutus on võimalik teha näiteks toetuste, intressitoetuste, ülempiiriga maksusoodustuste ja muude sellise ülempiiriga vahendite puhul, tagades sellega asjaomase ülemmäära piiresse jäämise. Ülempiiri kindlaksmääramine tähendab, et kuni täpse abisumma selgumiseni peab liikmesriik selliste meetmete puhul eeldama abisumma võrdumist ülempiiriga, et saaks tagada eri abimeetmete kogusumma jäämise käesolevas määruses sätestatud ülemmäära piiresse ja kohaldada kumuleerimisreegleid.
- (17) Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja vähese tähtsusega abi ülemmäära õige kohaldamise huvides peaksid kõik liikmesriigid kasutama antud abi kogusumma arvutamiseks ühesugust arvutusmeetodit. Arvutamise hõlbustamiseks tuleks abisummad, mida ei anta rahas, arvestada ümber brutotoetusekvivalendiks. Kui läbipaistvat abi ei maksta toetusena või mitmes osas, tuleb brutotoetusekvivalendi

arvutamisel kasutada abi andmise ajal kehtinud turuintressimäärasid. Riigiabi eeskirjade ühtse, läbipaistva ja hõlpsa kohaldamise hõlbustamiseks tuleks käesoleva määruse tähenduses turumääradena käsitada viitemäärasid, mis on kehtestatud kooskõlas komisjoni teatisega viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta¹³.

- (18) Laenu antavat abi, sealhulgas laenu kujul riskifinantseerimismeetmena antavat vähese tähtsusega abi, tuleks käsitada läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui brutotoetusekvivalent on arvutatud vastavalt toetuse andmise ajal kehtinud turuintressimääradele. Lühiajaliste väikelaenude käsitlemise lihtsustamiseks tuleks ette näha selged reeglid, mida on lihtne kohaldada ja milles võetakse arvesse nii laenu suurust kui ka kestust. Laene, mille tagatis katab vähemalt 50 % laenust ja mis ei ületa 1 500 000 eurot viieks aastaks või 750 000 eurot kümneks aastaks, võib käsitada laenudena, mille brutotoetusekvivalent ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära. Selline hinnang põhineb komisjoni kogemustel ja võtab arvesse pärast määruse (EL) nr 1407/2013 jõustumist toimunud inflatsiooni ja inflatsiooni hinnangulist arengut käesoleva määruse kohaldamise ajal. Kuivõrd ettevõtjate puhul, kes ei pruugi olla võimelised laenu tagasi maksma (näiteks seetõttu, et ettevõtja suhtes on algatatud kõiki võlakohustusi hõlmav maksejõuetusmenetlus või kuna ta vastab kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud, et algatada võlausaldajate taotlusel kõiki võlakohustusi hõlmav maksejõuetusmenetlus), on brutotoetusekvivalenti keerukas kindlaks määrata, ei peaks seda reeglit selliste ettevõtjate suhtes kohaldama.
- (19) Kapitalisüstina antavat abi tuleks käsitada läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui riigi kapitalisüsti kogusumma ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära. Abi, mida antakse vastavalt riskifinantseerimissuunistele¹⁴ riskifinantseerimismeetmena omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringu vormis, võib käsitada läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui asjaomase meetme raames antava kapitali summa ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära.
- (20) Tagatistena antavat abi, sealhulgas tagatiste kujul riskifinantseerimismeetmena antavat vähese tähtsusega abi, tuleks käsitada läbipaistvana juhul, kui brutotoetusekvivalenti arvutamisel on aluseks võetud *safe-harbour* preemiad, mis on sätestatud asjaomast tüüpi ettevõtjaid käsitlevas komisjoni teatises¹⁵. Käesoleva määrusega tuleks ette näha selged reeglid, milles võetakse arvesse nii tagatise aluseks oleva laenu suurust kui ka tagatise kestust. Selgete reeglite kehtestamine peaks aitama lihtsustada selliste lühiajaliste tagatiste käsitlemist, millega tagatakse kuni 80 % suhteliselt väikesest laenust, mille puhul laenuandja ja tagatise andja kannavad kahju proportsionaalselt ja samadel tingimustel ning laenusaaaja väljastatud võlakirjade alusel antud laenu sissenõudmise korral vähendatakse laenuandja ja tagatise andja kahju saadava netotulu arvel proportsionaalselt. Nimetatud reeglit ei tuleks kohaldada juhul, kui tegemist on sellise tehingu tagamisega, mis ei ole laen, näiteks aktsiatehingute tagamine. Tuginedes komisjoni kogemustele ning võttes arvesse inflatsiooni, mis on toimunud pärast komisjoni määruse (EL) nr 1407/2013

¹³ Komisjoni teatis viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT C 14, 19.1.2008, lk 6).

¹⁴ Komisjoni teatis „Suunised riskifinantseerimisinvesteeringute edendamiseks antava riigiabi kohta“ (ELT C 508, 16.12.2021, lk 1).

¹⁵ Näiteks komisjoni teatis EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT C 155, 20.6.2008, lk 10).

jõustumist, ja inflatsiooni hinnangulist arengut käesoleva määruse kehtivusajal, tuleks tagatist käsitada tagatisena, mille brutotoetusekvivalent ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära, kui i) tagatis ei moodusta tagatud laenust üle 80 %, ii) tagatud summa ei ületa 2 250 000 eurot ning iii) tagatise kestus ei ületa viit aastat. Sama kehtib juhul, kui i) tagatis ei moodusta tagatud laenust üle 80 %, ii) tagatud summa ei ületa 1 125 000 eurot ning iii) tagatise kestus ei ületa kümnet aastat.

- (21) Lisaks võivad liikmesriigid kasutada tagatise brutotoetusekvivalenti arvutamiseks metoodikat, millest on komisjonile teatatud mõne muu sel ajal riigiabi valdkonnas kehtinud komisjoni määruse alusel ja mille komisjon on heaks kiitnud garantiiteatise¹⁶ või mõne hilisema teatisega kooskõlas olevana. Liikmesriigid võivad seda teha üksnes juhul, kui heakskiidetud metoodikas käsitletakse sõnaselgelt sellist liiki tagatise ja nendega seotud tehinguid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust.
- (22) Kui vähese tähtsusega abi antakse finantsvahendajate kaudu, peaksid liikmesriigid tagama, et finantsvahendajad riigiabi ei saa. Selleks võib näiteks i) nõuda riigigarantii saanud finantsvahendajatelt, et nad maksaksid turutingimustele vastavaid kindlustusmakseid, või ii) anda mis tahes eelised täielikult üle abi lõppsaajatele või iii) järgida vahendajate tasandil vähese tähtsusega abi ülemmäära ning muid käesoleva määruse tingimusi. Vähese tähtsusega abi kavasid rakendavate finantsvahendajate kohtlemise lihtsustamiseks juhul, kui liikmesriigid kasutavad varianti iii, tuleks käesoleva määrusega ette näha selge reegel, mida on lihtne kohaldada ja mis lähtuks finantsvahendaja poolt kolme aasta jooksul laenudena antud vähese tähtsusega abi kogusummast. Komisjoni kogemuse põhjal võib lugeda, et finantsvahendajad, kes annavad tagatud vähese tähtsusega laene ja kellel on mehhanism tagatisest tuleneva eelise edasiandmiseks abi lõppsaajatele, saavad brutotoetusekvivalenti, mis ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära juhul, kui tagatud vähese tähtsusega laenude kogusumma portfellis jääb alla 10 miljoni euro või kui tagatud vähese tähtsusega laenude kogusumma portfellis jääb alla 40 miljoni euro ja portfellis sisalduvad vähese tähtsusega laenud on väiksemad kui 100 000 eurot, tingimusel et vähese tähtsusega abikava on võrdsetel tingimustel kättesaadav kõigile asjaomases liikmesriigis tegutsevatele finantsvahendajatele.
- (23) Liikmesriigi esitatud teate alusel peaks komisjon uurima, kas meetme puhul, mis ei ole toetus, laen, tagatis, kapitalisüst, omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringu vormis riskifinantseerimismeede, ülempiiriga maksusoodustus ega muu sellise ülempiiriga vahend, jääb brutotoetusekvivalent vähese tähtsusega abi ülemmäära piiresse ning kas abimeetme suhtes võib seega kohaldada käesolevat määrust.
- (24) Komisjoni ülesanne on tagada riigiabi eeskirjade järgimine ja nende kooskõla Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõttega. Liikmesriigid peaksid selle ülesande täitmisele kaasa aitama mehhanismiga, millega tagatakse, et vähese tähtsusega abi eeskirjade alusel ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei ületaks üldist lubatud ülemmäära. Liikmesriigid peaksid tegema antud abi üle järelevalvet, et tagada käesolevas määruuses sätestatud ülemmääradest ja kumuleerimiseeskirjadest kinnipidamine. Järelevalvekohustuse täitmiseks peaksid liikmesriigid esitama antud vähese tähtsusega abi kohta igakülgsed

¹⁶ Komisjoni teatis EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT C 155, 20.6.2008, lk 10).

teavet riigi või liidu tasandi keskregistris hiljemalt alates 1. jaanuarist 2026 ning kontrollima, et uus abi ei ületaks käesolevas määruses sätestatud ülemmäära. Keskregister aitab vähendada ettevõtjate halduskoormust. Käesoleva määruse kohaselt ei pea ettevõtjad enam jälgima ega deklareerima muud saadud vähese tähtsusega abi alates sellest ajast, kui keskregister sisaldab andmeid kolme aasta pikkuse ajavahemiku kohta. Käesoleva määruse kohaldamisel põhineb käesolevas määruses sätestatud ülemmäärast kinnipidamise kontroll üldjuhul keskregistris sisalduval teabel.

- (25) Iga liikmesriik võib luua oma riikliku keskregistri. Olemasolevaid riiklikke keskregistreid, mis vastavad käesolevas määruses sätestatud nõuetele, võib jätkuvalt kasutada. Komisjon loob liidu tasandil keskregistri, mida liikmesriigid saavad kasutada alates 1. jaanuarist 2026.
- (26) Võttes arvesse, et halduskoormus ja regulatiivsed takistused on enamiku VKEde jaoks probleem ning et komisjon on seadnud eesmärgiks vähendada aruandlusnõuetest tulenevat koormust 25 %, ¹⁷ tuleks mis tahes keskregister luua nii, et see vähendaks halduskoormust. Liidu tasandi keskregistri ja riiklike keskregistrite loomisel ja käitamisel võib võrdlusalusena kasutada häid haldustavasid, näiteks ühtse digivärava määruses ¹⁸ sätestatud tavadid.
- (27) Läbipaistvusreeglite eesmärk on tagada eeskirjade parem täitmine, suurem aruandekohustus, vastastikune hindamine ja lõppkokkuvõttes avaliku sektori kulutuste suurem tulemuslikkus. Abisaaja nime avaldamine keskregistris teenib õigustatud läbipaistvushuvi, kuna nii antakse üldsusele teavet liikmesriigi vahendite kasutamise kohta. See ei mõjuta põhjendamatult abisaajate õigust nende isikuandmete kaitsele, kui isikuandmete keskregistris avaldamine toimub kooskõlas liidu andmekaitse-eeskirjadega ¹⁹. Liikmesriikidel peaks olema võimalus konkreetsed kanded pseudonüümida, kui see on vajalik liidu andmekaitse-eeskirjade järgimiseks.
- (28) Käesoleva määrusega tuleks kehtestada tingimused, mille kohaselt ei saa ühtki käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvat meedet käsitada liikmesriikidevahelist kaubandust mõjutavana ega konkurentsi moonutavana või moonutada ähvardavana. Seetõttu peaks käesolevat määrust kohaldama ka enne selle jõustumist antud abi suhtes, kui kõik selles sätestatud tingimused on täidetud. Samamoodi tuleks ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2023 antud toetust, mis vastas määruse (EL) nr 1407/2013 kriteeriumidele, lugeda aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teavitamiskohustusest vabastatuks.

¹⁷ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „VKEde abipakett“ (COM(2023) 535 final).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1724, millega luuakse ühtne digivärv teabele ja menetlustele ning abi- ja probleemilahendamisteenustele juurdepääsu pakkumiseks ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT L 295, 21.11.2018, lk 1. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119 4.5.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>); Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39, ELI <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (29) Pidades silmas seda, kui tihti on üldiselt vaja olnud riigiabi põhimõtteid läbi vaadata, tuleks käesoleva määruse kohaldamisega piirata.
- (30) Kui käesoleva määruse kohaldamisega lõpeb ja seda ei pikendata, tuleks liikmesriikidele anda käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva vähese tähtsusega abiga seoses kuus kuud kohanemisaega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes majandusvaldkonna ettevõtjatele antava abi suhtes, välja arvatud:
 - (a) abi, mida antakse ettevõtjatele, kes tegelevad kalapüügi- ja vesiviljelustoodete esmatootmisega;
 - (b) abi, mida antakse kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemise ja turustamisega tegelevatele ettevõtjatele, kui abisumma on kindlaks määratud ostetud või turule viidud toodete hinna või koguse alusel;
 - (c) abi, mida antakse ettevõtjatele, kes tegelevad põllumajandustoodete esmatootmisega;
 - (d) abi, mida ühel järgmistest juhtudest antakse ettevõtjatele, kes tegelevad põllumajandustoodete töötlemise ja turustamisega:
 - (1) kui abisumma määratakse kindlaks esmatootjalt ostetud või kõnealuste ettevõtjate poolt turule lastud toodete hinna või koguse alusel;
 - (2) kui abi antakse tingimusel, et osa abist või kogu abi antakse edasi esmatootjatele;
 - (e) abi, mida antakse tegevuseks, mis on seotud ekspordiga kolmandatesse riikidesse või liikmesriikidesse, täpsemalt selline abi, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, turustusvõrgu loomise ja toimimise või muude ekspordimisest tulenevate jooksvate kuludega;
 - (f) abi, mille tingimuseks on kodumaiste kaupade ja teenuste kasutamine importkaupade ja -teenuste asemel.
2. Kui ettevõtja tegutseb nii lõike 1 punktis a, b, c või d nimetatud sektoris kui ka ühes või mitmes muus käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvas sektoris või tegevusvaldkonnas, kohaldatakse käesolevat määrust üksnes nende muude sektorite või tegevusvaldkondade jaoks antava abi suhtes, tingimusel et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu tegevusalade või raamatupidamisarvestuste eristamine, et käesoleva määruse kohaldamisalast välja arvatud sektoritesse kuuluva tegevuse jaoks käesoleva määruse alusel vähese tähtsusega abi ei anta.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „põllumajandustooted“ – aluslepingu I lisas loetletud tooted, välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1379/2013²⁰ kohaldamisalasse kuuluvad kalapüügi- ja vesiviljelustooted;
- (b) „põllumajandustoodete esmatootmine“ – aluslepingu I lisas loetletud põllundus- ja loomakasvatussaaduste tootmine ilma kõnealuste toodete olemust muutva täiendava töötlemiseta;
- (c) „põllumajandustoodete töötlemine“ – põllumajandustoodete töötlemine, mille saadus on samuti põllumajandustoodete, välja arvatud selline põllumajandusettevõttes toimuv tegevus, mis on vajalik loomse või taimse saaduse esmamüügiks ettevalmistamiseks;
- (d) „põllumajandustoodete turustamine“ – põllumajandustoote omamine või väljapanek müügi eesmärgil, müügiks pakkumine, tarnimine või muul viisil turule laskmine, välja arvatud esmatootja esmamüük edasimüüjatele või töötlejatele ja mis tahes tegevus, millega toodet selliseks esmamüügiks ette valmistatakse; esmatootjalt lõpptarbijale müümist käsitatakse põllumajandustoodete turustamisena juhul, kui see toimub selleks ettenähtud eraldi kohas;
- (e) „kalapüügi- ja vesiviljelustooted“ – määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 5 punktides a ja b määratletud tooted;
- (f) „kalapüügi- ja vesiviljelustoodete esmatootmine“ – kõik veeorganismide püügi, kasvatamise või viljelemisega seotud toimingud, samuti põllumajandusettevõttes või pardal tehtavad toimingud, mis on vajalikud loomse või taimse saaduse esmamüügiks ettevalmistamiseks, sealhulgas lõikamine, fileerimine või külmutamine, ning esmamüük edasimüüjatele või töötlejatele;
- (g) „kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemine ja turustamine“ – kõik toimingud, sealhulgas käitlemine, töötlemine ja ümbertöötamine, mida tehakse pärast lossimist või vesiviljeluse puhul saagikoristust ning mille tulemuseks on töödeldud toode, ning selliste toodete turustamine;
- (h) „finantsvahendaja“ – kasumi teenimise eesmärgil tegutsev finantsasutus, olenemata tema juriidilisest ja omandivormist; riiklikud tugipangad või asutused ei kuulu selle määratluse alla, kui nad tegutsevad abi andvate asutustena ning nende enda vastutusel ja kulul toimuva tegevuse ristsubsideerimist ei toimu;

2. „üks ettevõtja“ – käesoleva määruse tähenduses kõik ettevõtted, kelle vahel on vähemalt üks järgmistest suhetest:

- (a) ettevõttel on teises ettevõttes aktsionäride või osanike häälteenamus;
- (b) ettevõttel on õigus ametisse määrata või ametist vabastada enamikku teise ettevõtte haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmetest;

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1379/oj>).

- (c) ettevõttel on õigus rakendada teise ettevõtte suhtes valitsevat mõju vastavalt teise ettevõttega sõlmitud lepingule või selle asutamislepingule või põhikirjale;
- (d) ettevõtte, mis on teise ettevõtte aktsionär või osanik, kontrollib vastavalt kokkuleppele teiste aktsionäride või osanikega üksi sellise ettevõtte aktsionäride või osanike hääleteenamust.

Üheks ettevõtjaks peetakse ka ettevõtteid, mis on punktides a–d kirjeldatud suhtes ühe või enama muu ettevõtte kaudu.

Artikkel 3

Vähese tähtsusega abi

1. Kui abimeede vastab käesoleva määruse tingimustele, ei loeta seda kõikidele aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavaks ja seetõttu ei kohaldata selle suhtes aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohast teatamiskohustust.
2. Liikmesriigi poolt ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei tohi mis tahes kolme aasta pikkuse ajavahemiku jooksul ületada 300 000 eurot.
3. Vähese tähtsusega abi andmise ajana käsitatakse aega, mil ettevõtja omandab kohaldatavate siseriiklike õigusaktide alusel seadusliku õiguse seda abi saada, sõltumata vähese tähtsusega abi ettevõtjale väljamaksmise kuupäevast.
4. Lõikes 2 sätestatud ülemmäär kehtib sõltumata vähese tähtsusega abi liigist ja eesmärgist ning olenemata sellest, kas liikmesriigi antud abi on täielikult või osaliselt rahastatud liidu vahenditest.
5. Lõikes 2 sätestatud ülemmäära kohaldamiseks väljendatakse abi rahalise toetusena. Kõik kasutatud arvud on väljendatud brutosummadena, millest ei ole maha arvatud makse ega muid tasusid. Kui abi antakse muus vormis kui toetus, loetakse abi suuruseks abi brutotoetusekvivalent.
6. Mitmes osas makstava abi väärtus diskonteeritakse selle andmise aja väärtuseni. Diskonteerimisel kasutatakse intressimäärana abi andmise ajal kohaldatavat diskontomäära.
7. Kui vähese tähtsusega abi andmine tooks kaasa lõikes 2 sätestatud ülemmäära ületamise, siis selle uue abi suhtes käesolevat määrust kohaldada ei või.
8. Ühinemiste ja omandamiste puhul võetakse otsustades, kas uuele või omandavale ettevõtjale antav uus vähese tähtsusega abi ületab lõikes 2 sätestatud ülemmäära, arvesse kõigile ühinevatele ettevõtjatele eelnevalt antud vähese tähtsusega abi kogusummat. Enne ühinemist või omandamist seaduslikult antud vähese tähtsusega abi on jätkuvalt seaduslik.
9. Kui üks ettevõtja jaguneb kaheks või enamaks eraldi ettevõtjaks, määratakse enne jagunemist antud vähese tähtsusega abi sellest kasu saanud ettevõtjale, st põhimõtteliselt ettevõtjale, kes võtab üle tegevused, mille jaoks vähese tähtsusega abi kasutati. Kui selline määramine ei ole võimalik, jagatakse vähese tähtsusega abi proportsionaalselt uute ettevõtjate omakapitali arvestusliku väärtuse alusel jagunemise tegelikul kuupäeval.

Artikkel 4

Brutotoetusekvivalendi arvutamine

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ainult niisuguse abi suhtes, mille brutotoetusekvivalenti on võimalik eelnevalt täpselt välja arvutada ilma riskihindamist tegemata (edaspidi „läbipaistev vähese tähtsusega abi“).
2. Toetuste või intressitoetustena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina.
3. Laenudena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui
 - (a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ning ta ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurettevõtjate puhul peab abisaaja seisund olema võrreldav vähemalt krediidireitinguga B–, ning kas
 - (b) laen on tagatud tagatisega, mis katab vähemalt 50 % laenust ning laenu summa on 1 500 000 eurot viieks aastaks või 750 000 eurot kümneks aastaks; kui laen on nimetatud summadest väiksem või seda antakse lühemaks kui vastavalt viie või kümne aasta pikkuseks ajavahemikuks, arvutatakse selle brutotoetusekvivalent vastava protsendina käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomasest ülemmäärast, või
 - (c) brutotoetusekvivalent on arvutatud vastavalt toetuse andmise ajal kehtinud viitemäärale.
4. Kapitalisüstina antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui riigi kapitalisüsti kogusumma ei ületa artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära.
5. Abi, mida antakse riskifinantseerimismeetmetena omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringute vormis, tohib pidada läbipaistvaks vähese tähtsusega abiks vaid juhul, kui ühele ettevõtjale antav kapital ei ületa artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära.
6. Tagatisena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui
 - (a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ning ta ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurettevõtjate puhul peab abisaaja seisund olema võrreldav vähemalt krediidireitinguga B–, ning kas
 - (b) tagatis ei moodusta tagatud laenust ühelgi ajahetkel üle 80 %, laenuandja ja tagatise andja kannavad kahju proportsionaalselt ja samadel tingimustel, laenusaaja väljastatud võlakirjade alusel antud laenu sissenõudmise korral vähendatakse laenuandja ja tagatise andja kahju saadava netotulu arvel proportsionaalselt ning tagatud summa on kas 2 250 000 eurot ja garantii kestus 5 aastat või on tagatud summa 1 125 000 eurot ja garantii kestus 10 aastat; kui tagatud summa on nimetatud summadest väiksem või tagatis antakse vähem kui vastavalt viie või kümne aasta pikkuseks ajavahemikuks, arvutatakse nimetatud tagatise brutotoetusekvivalent vastava protsendina artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomasest ülemmäärast või
 - (c) brutotoetusekvivalenti arvutamisel on aluseks võetud *safe-harbour* preemiad, mis on sätestatud komisjoni teatises, või
 - (d) enne kohaldamist

- (1) on tagatise brutotoetusekvivalendi arvutamise metoodikast komisjonile teatatud mõne muu sel ajal riigiabi valdkonnas kehtinud komisjoni määruse alusel ja komisjon on selle heaks kiitnud garantiiteatise või mõne hilisema teatisega kooskõlas olevana ning
 - (2) metoodikas käsitletakse sõnaselgelt sellist liiki tagatise ja nendega seotud tehinguid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust.
7. Kui abi antakse finantsvahendajale, kes rakendab ühte või mitut vähese tähtsusega abi kava, mis on võrdsetel tingimustel kättesaadavad kõigile asjaomases liikmesriigis tegutsevatele finantsvahendajatele, käsitatakse seda läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui:
 - (a) finantsvahendaja annab riigigarantiidest tuleneva eelise edasi abisaajatele, pakkudes abisaajatele uusi kõrgema nõudeõiguse järguga laene madalama intressimääraga või nõudes neilt väiksemat tagatist, ning ükski tagatis ei moodusta tagatud laenust üle 80 % ning
 - (b) tagatud vähese tähtsusega laene antakse abisaajatele, kelle seisund on võrreldav vähemalt krediidireitinguga B–, ning selliste laenude kogusumma on:
 - (1) väiksem kui 10 miljonit eurot või
 - (2) väiksem kui 40 miljonit eurot ja ükski tagatud vähese tähtsusega laen ei ületa 100 000 eurot.

Kui finantsvahendaja vähese tähtsusega laenude kogusumma on väiksem kui 10 miljonit eurot, nagu on määratletud punkti b alapunktis 1, või väiksem kui 40 miljonit eurot, nagu on määratletud punkti b alapunktis 2, arvutatakse kummagi summa brutotoetusekvivalent vastava protsendina käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomases ülemmäärast.
8. Muude vahenditena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina tingimusel, et asjaomase vahendiga nähakse ette ülempiir, mis tagab, et käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäär ei ületata.

Artikkel 5

Kumuleerimine

1. Käesoleva määruse kohaselt antavat vähese tähtsusega abi võib kumuleerida komisjoni määruse (EL) nr XXX/XXX²¹ kohaselt antud vähese tähtsusega abiga.
2. Käesoleva määruse kohaselt antavat vähese tähtsusega abi võib kumuleerida komisjoni määruste (EL) nr 1408/2013²² ja (EL) nr 717/2014²³ kohaselt antud vähese

²¹ Komisjoni XXX määrus (EL) nr XXX/XXX Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele antava vähese tähtsusega abi suhtes, ELT L, XXX. [väljaannete talitus: palun sisestage viide dokumendile C(2023)9701)].

²² Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1408/oj>).

²³ Komisjoni 27. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 717/2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandus- ja vesiviljelussektoris (ELT L 190, 28.6.2014, lk 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/717/oj>).

tähtsusega abiga kuni käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomase ülemmääran.

3. Käesoleva määruse kohaselt antavat vähese tähtsusega abi ei või kumuleerida samade abikõlblike kulude või samade riskifinantseerimismeetmete toetuseks antava riigiabiga, kui sellise kumuleerimise tulemusel ületab abi kõrgeima asjaomase ülemmäära või abisumma, mis on iga juhtumi iseärasusi arvestades kindlaks määratud grupierandi määruse või komisjoni otsusega. Sellist vähese tähtsusega abi, mida ei anta kindlate abikõlblike kulude katteks või mis ei tulene sellistest kuludest, võib kumuleerida muu riigiabiga, mida antakse grupierandi määruse või komisjoni otsuse alusel.

Artikkel 6

Järelevalve ja aruandlus

1. Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2026 kantakse vähese tähtsusega abi käsitlev teave liikmesriigi või liidu tasandi keskregistrisse. Keskregistrisse kantava teabe hulgas on abisaaja andmed, abisumma, abi andmise kuupäev, abi andev asutus, abi rahastamise vahend ja asjaomane sektor Euroopa Liidu majanduse tegevusalade statistilise klassifikaatori („NACE klassifikaator“) alusel. Keskregister luuakse sellisena, et üldsusel on teabele lihtne juurde pääseda ja et samal ajal on tagatud liidu andmekaitse-eeskirjade järgimine, sealhulgas vajaduse korral konkreetsete kannete pseudonüümimise kaudu.
2. Liikmesriigid kannavad lõikes 1 esitatud teabe asjaomase liikmesriigi ametiasutuste antud vähese tähtsusega abi kohta keskregistrisse 20 tööpäeva jooksul pärast abi andmist. Vähese tähtsusega abi kavasad rakendavatele finantsvahendajatele antud vähese tähtsusega abi käsitlev teave registreeritakse 20 tööpäeva jooksul alates lõike 5 kohase aruande kättesaamisest. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et tagada keskregistris sisalduvate andmete täpsus.
3. Liikmesriigid säilitavad vähese tähtsusega abi kohta registrisse kantud teavet kümme aastat alates abi andmise kuupäevast.
4. Liikmesriik annab käesoleva määruse kohaselt uut vähese tähtsusega abi üksnes pärast seda, kui ta on kontrollinud, et uus vähese tähtsusega abi ei suurenda asjaomasele ettevõtjale antud vähese tähtsusega abi kogusummat üle käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära ning et kõik käesolevas määruses kehtestatud tingimused on täidetud.
5. Lõike 1 kohaldamiseks esitavad vähese tähtsusega abi kavasad rakendavad finantsvahendajad liikmesriigile saadud vähese tähtsusega abi kogusumma kohta aruande 10 päeva jooksul alates asjaomase kvartali lõpust. Abi andmise kuupäev on kvartali viimane päev.
6. Liikmesriigid, kes kasutavad oma liikmesriigi keskregistrit, esitavad komisjonile koondandmed eelmisel aastal antud vähese tähtsusega abi kohta iga aasta 30. juuniks. Koondandmete hulgas on abisaajate arv, antud vähese tähtsusega abi kogusumma ja antud vähese tähtsusega abi summa sektorite kaupa (vastavalt NACE klassifikaatorile). Esimesed andmed esitatakse 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2026 antud vähese tähtsusega abi kohta. Liikmesriigid võivad esitada komisjonile andmeid varasemate perioodide kohta, kui koondandmed nende kohta on olemas.

7. Komisjoni kirjaliku taotluse korral esitab asjaomane liikmesriik 20 tööpäeva või taotluses kehtestatud pikema tähtaja jooksul komisjonile kogu teabe, mida komisjon peab vajalikuks, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse tingimused on täidetud, ja eelkõige ettevõtjale käesoleva määruse või mõne muu vähese tähtsusega abi määruse alusel antud vähese tähtsusega abi kogusumma.

Artikkel 7

Üleminekusätted

1. Käesolevat määrust kohaldatakse enne selle jõustumist antud abi suhtes, kui see abi vastab käesoleva määruse tingimustele.
2. Vähese tähtsusega üksikabi, mida anti 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2023 ja mis vastab määruse (EL) nr 1407/2013 tingimustele, ei loeta aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks, mistõttu selle abi suhtes ei kehti aluslepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustus.
3. Kui käesoleva määruse kehtivusaeg möödub, võib selle tingimustele vastavat vähese tähtsusega abi anda õiguspäraselt veel kuue kuu jooksul.
4. Kuni keskregister hakkab toimima ja hõlmab kolme aasta pikkust ajavahemikku, teeb liikmesriik, kes kavatseb ettevõtjale anda käesoleva määruse kohaselt vähese tähtsusega abi, asjaomasele ettevõtjale kirjalikult või elektroonselt teatavaks abi summa (brutotoetusekvivalendina) ja selle, et abi on vähese tähtsusega, viidates otse käesolevale määrusele. Kui käesoleva määruse kohaselt antakse abikava alusel vähese tähtsusega abi erinevatele ettevõtjatele ja kui selle kava raames makstakse kõnealustele ettevõtjatele erineva suurusega üksikabi, võib asjaomane liikmesriik teatamiskohustuse täitmiseks teatada ettevõtjatele summa, mis vastab asjaomase abikava raames makstava abi maksimumsummale. Sellistel juhtudel kasutatakse käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäärast kinnipidamise kontrollimiseks seda kindlaksmääratud summat. Enne abi andmist palub liikmesriik asjaomasel ettevõtjal kirjalikult või elektroonselt deklareerida mis tahes muu saadud vähese tähtsusega abi, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust või muid vähese tähtsusega abi käsitlevaid määrusi ning mida ettevõtja on saanud mis tahes kolme aasta pikkuse ajavahemiku jooksul.

Artikkel 8

Jõustumine ja kohaldamisaeg

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2024.

Seda kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2030.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13.12.2023

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN